

מקדש החולדות:

אין זה שדואקא חולדות. הנוחשבות בכל העולם ליצורים מאוסים ומעוררי סלידה. זכו למקדש
משלהן בכפר קטן בהודו? הכל בגלל קרן מאמה האשה שסרבה לציח לאל המוות

כתב וצילם יותם יעקבסון

חולדה במקדש
בדשוק
החולדות זוכות
באן להרבה
כבוד ויוקרה

כ

שאוליבר, הֶבֶן של השְׂכָנִים שְׁלִי, בִּיקֵשׁ חוֹלְדָה בִּמְתֵנָה, לֹא עָנִין אוֹתוֹ שֶׁכָּרוּב הָעוֹלָם נִחְשָׁבֶת הַחוֹלְדָה לִיצוֹר גּוֹעֲלִי וְרַע. לֹא, הוּא לֹא רוֹצֶה חֲתוּל וגַם לֹא דָגִים, אִפִּילוֹ עַל אוֹגֵר אֵין מַה לְדַבֵּר. רַק חוֹלְדָה. תּוֹדָה.

יֵמֵי קֹדֶם מִנְהַלִּים בְּנֵי־הָאָדָם מֵרַדְף אַחֵר הַחוֹלְדוֹת, וּבִמְשָׁךְ הַשָּׁנִים פּוֹתְחוּ שִׁטּוֹת שׁוֹנוֹת וּמִשׁוֹנוֹת כְּדֵי לִלְכּוֹד אֶת הַמִּכְרָסִמִּים הַשְּׁנוּאִים הָאֵלֶּה. וְלָמָּה הַחוֹלְדוֹת שְׁנוּאוֹת כֹּל־כֵּךְ? מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְגִיעוֹת בְּקִלּוֹת לְכָל פִּינָה, מַחֲסִלוֹת כְּמוֹיּוֹת עֲצוּמוֹת שֶׁל מִזוֹן, פּוֹגְעוֹת בִּיבּוּלִים הַגְּדֹלִים בְּשָׂדוֹת וּמִפְּיִצוֹת מַחֲלוֹת מִסּוּכָנוֹת. וּבְכָל זֹאת, אוֹלִיבֵר הִתְעַקֵּשׁ. בְּסוּף הַהוֹרִים וַיִּתְּרוּ, וְאוֹלִיבֵר קִיבֵּל מֵהֶם אֶת מִבּוֹקְשׁוֹ - חוֹלְדָה.

יוֹם אֶחָד, כִּשֶּׁהוּא הִתְאוּנֵן בְּפָנָיו שֶׁלֹּא כֹּלָם אוֹהֲבִים אֶת חַיֵּי הַמַּחְמָד הַחֲדָשָׁה שְׁלוֹ, סִיפַרְתִּי לוֹ שֶׁיֵּשׁ מְקוֹם אֶחָד שָׁבוֹ הַחוֹלְדוֹת דּוֹקָא זֹכוֹת לַהֲרֵגָה כְּבוֹד וַיּוֹקְרָה. "אֵיפֹה, אֵיפֹה?" שָׁאַל אוֹלִיבֵר בַּהֲתַרְגְּשׁוֹת.

"שֵׁב וְאֶסְפֵּר לְךָ," אָמַרְתִּי. וגַם אַתֶּם מוֹזְמָנִים לְשִׁמּוּעַ.

מִמְתָּקִים וְחֶלֶב לַחוֹלְדוֹת

בְּהוֹדוֹ, בְּכֶפֶר קֶטָן שֶׁנִּקְרָא דְשֶׁנוֹק, הַחוֹלְדוֹת נִחְשָׁבוֹת לַחַיּוֹת

אוֹלִיבֵר
וְחוֹלְדָה
הַמַּחְמָד שְׁלוֹ

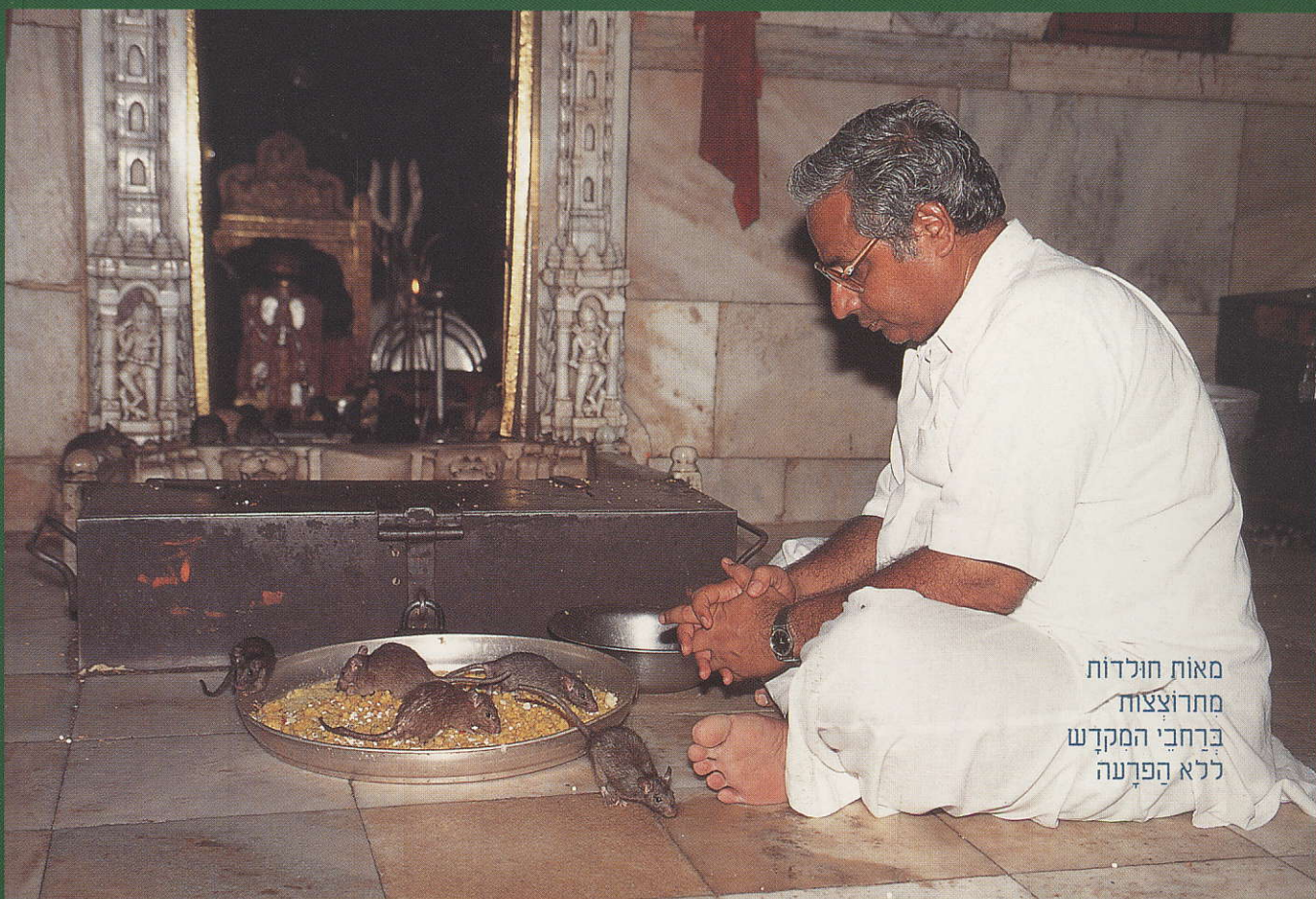
חוֹשְׁכֵי הַכֶּפֶר
דּוֹאֲגִים לְהַאכִיל
וּלְהַשְׁקוֹת אֶת
הַחוֹלְדוֹת

איך זה שדוקא החולדות הפכו לקדושות, אתם ודאי שואלים את עצמכם. הכל בגלל קרני מאטה, האשה שסרבה לצית לאל המות. כך, לפחות, מספרת האגדה המקומית.

אחיזת החולדות

לפני 600 שנה, כך מספרים בני הכפר, נולדה בדשנוק תינוקת ושמה קרני מאטה. קרני מאטה גדלה להיות אשה בלתי-רגילה, שהיו לה כוחות על-טבעיים.

לאחות של קרני מאטה היו ארבעה בנים. יום אחד יצא אחד הבנים לשחות באגם, טבע ומת. קרני מאטה מיהרה אל

מאות חולדות
מתרועעות
ברחבי המקדש
ללא הפרעה

המקום, משתה את הנער מן המים ולקחה אותו לאל המות. היא דרשה מאל המות להחזיר את הנער לחיים, ומיד! צחק אל המות ואמר: "שכחת, גברתי? רק אני יכול להחליט מי יחיה ומי ימות!"

פעסה קרני מאטה מאוד, הפעילה את כוחותיה המיוחדים והפיחה רוח-חיים בנער. הנער התרומם ועמד, ממצמצ בעיניו. הוא לא הבין היכן הוא נמצא. כשראה זאת אל המות, הוא

קדושות, וכבא לו יש להן אפילו מקדש משלהן. עשרות חולדות, ואולי אפילו מאות, מתרועעות במקדש הזה. הן יוצאות ונכנסות ממאורות מיוחדות שנבנו עבורן בתוך קירות המבנה. תושבי הכפר ועולי-הרגל מעניקים להן מנחות (מתנות) רבות: כל מיני סוגים של אוכל, ממתקים, פירות וגרעינים. וכדי שלא יסבלו חלילה מצמא, חלב נמזג עבורן לתוך קערות-מתכת גדולות.

תבליט המתאר את קרני מאטה, שבזכותה החולדות הפכו לקדושות

מתגלגלות לאחר מותם לחולדות. החולדות, כך הם מאמינים, חוזרות והופכות בגלגול הבא לאנשים - בני-הכפר. למעשה, בעיני תושבי המקום החולדות הן מעין קרובות-משפחה. לא פלא אפוא, שעבור אנשי דשנוק החולדות החיות במקדש הן לא חולדות רגילות, אלא חולדות קדושות. לחולדות האלו הם קוראים קאבא. חולדות הקאבא, כך אומרים, לעולם אינן יוצאות מתחומי המקדש, שם הן מוגנות לחלוטין מפני חתולים ונחשים. הן גם לא מפיצות מחלות. אפילו בזמן מגפת הדבר הגדולה, שהיתה בהודו לפני 15 שנה, לא היה בדשנוק אפילו חולה אחד, אמרו לי תושבי הכפר בגאווה. פסלה של קרני מאטה, שהפכה ברבות השנים לאלה של ממש, ניצב במרכז המקדש, וסביבו - החצר הגדולה המיועדת לחולדות. כשסיפרתי את הסיפור לאוליבר, הוא נשמע לו די מוזר. "אני לא מבין כל-כך בחולדות קדושות ובגלגול נשמות", אמר, "אבל תראה איך החולדה שלי מזוזה את האף!"

החזיר מפעס. "כיצד הצלחת להתגבר על כוחי?" שאל את קרני מאטה. "לא רק זה", השיבה לו. "מעכשיו לא יתגלגלו הנשמות של בני משפחתי מגוף לגוף לפי החלטתך, אלא יתגלגלו לאחר מותן לחולדות ויהפכו שוב לאנשים, לסירוגין." כך קבעה קרני מאטה, וכך אכן קרה. תושבי דשנוק, שהם נצור למשפחתה של קרני מאטה, מאמינים כי נפשותיהם